

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący)

SSN Beata Gudowska

SSN Roman Kuczyński (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. Ś.

przeciwko P. K.

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 listopada 2010 r.,

zażalenia powódki na wyrok Sądu Okręgowego

z dnia 21 maja 2010 r.,

1. oddała zażalenie,

2. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 21 maja 2010 r. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o odszkodowanie z powództwa M. Ś. zmienił zaskarżony wyrok i powództwo oddalił. Jednocześnie w wyroku tym Sąd postanowieniem zasądził od powódki na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu za postępowanie przed Sądem pierwszej instancji w wysokości 450 zł oraz przed Sądem drugiej instancji w wysokości 250 zł.

Powyższe postanowienie powódka zaskarżyła zażaleniem powołując się w

nim na naruszenie art. 102 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie. Uzasadniając zażalenie wskazała, że Sąd Okręgowy ostatecznie oddalił powództwo z powodu niedostatecznego wykazania przez powódkę wysokości poniesionej szkody, stwierdził jednak za udowodniony fakt, że świadectwo pracy nie zostało powódce wydane w przepisany terminie, a zatem uznał, iż pozwany pracodawca naruszył swoje podstawowe obowiązki wynikające z kodeksu pracy. Mając powyższe na uwadze - w ocenie powódki - zaistniał uzasadniony wypadek, o którym stanowi art. 102 k.p.c. stwarzający prawną możliwość zasądzenia od strony przegrywającej proces tylko części kosztów albo nie obciążania jej nimi w żadnej części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Niezasadny jest zarzut naruszenia art. 102 k.p.c. Przepis ten stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów, albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Powódka powołuje się na zasady współżycia społecznego, wskazując, że w zaistniałym stanie faktycznym bez wątpienia zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek, o którym mowa w art. 102 k.p.c., bowiem powódka w trakcie procesu pozbawiona była źródeł stałego utrzymania, a proces o odszkodowanie został wszczęty przez nią wyłącznie z powodu niewłaściwego i bezprawnego działania pozwanego, w postaci niewydania świadectwa pracy.

Przed wszystkim należy zwrócić uwagę, że sposób skorzystania z art. 102 k.p.c. jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu i do jego oceny należy przesądzenie, czy wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstąpienie, a jeśli tak, to w jakim zakresie, od generalnej zasady obciążania kosztami procesu strony przegrywającej spór (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2006 r., III CK 221/05, LEX nr 439151). Ponadto skarżąca powołuje się na okoliczności, które same przez się nie stanowią o istnieniu wyjątkowego przypadku uzasadniającego odstąpienie od obciążenia jej kosztami postępowania należnego stronie wygrywającej proces. Wskazać należy, że zgodnie z art. 99 k.p. pracownik nabywa prawo do odszkodowania, gdy poniósł szkodę będącą normalnym następstwem niewydania świadectwa pracy, wydania go po terminie lub wydania niewłaściwego świadectwa. W niniejszej sprawie powódka nie udowodniła takiej szkody, a zatem powoływanie się na niewłaściwe i bezprawne działania pozwanego

w sytuacji, gdy zachowanie to nie spowodowało szkody w powyższym rozumieniu, nie znajduje uzasadnienia.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.